

Ζητήνται και κρατείται ως παραδόσεις ως ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιτολῆς ἡμῶν
Β' Θεσσαλονικεῖς

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

15) ΜΕΡΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακή 29 Ὀκτωβρίου 1956 (Π.Ο.Η.)
"Ετος ΙΑ'. Ἀριθ 246 — Τιμή Φύλλου Δρχ. 1

Γραφεῖα: Ὁδὸς Νίκης 33 — Ἀθήναι
Τηλέφ. 24.968

Διευθύνεται ὑπὸ Ἀρχιεπισκοπῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἑξάμηνος δραχ. 15.— Εἰσὶν δραχ. 30

Ἑξαετηρικοῦ: Ἑξάμ. δολ. 2.— Ἑτησίᾳ δολ. 4

Μ Ε Τ Α Ξ Υ Μ Α Σ

Δὲν φοβοῦμεθα μὴ μᾶς ἀκούσουν. Ἐφ' ὅσον ζῶμεν ἐπὶ τῆς γῆς εἶναι φυσικὸν καὶ εἰς τὰς μεγάλας πτήσεις μας, νὰ ἐμποδιζώμεθα ἀπὸ τὰς ἀνθρωπίνους ἀδυναμίας. Ἀλλωστε οὐδεὶς ἔχει τὸ θράσος νὰ καυχῇθῃ, ὅτι εἶναι ἀπηλλαγμένος τῶν μικροτήτων τῆς ζωῆς, ὅτι εἶναι πρὸς συσκευασίαν διὰ τὸν παράδεισον.

Θὰ ὁμιλήσωμεν λοιπὸν μὲ θάρρος πιστεύοντες, ὅτι ὁ ἔλεγχος καὶ ἡ αὐτοκριτικὴ καθαίρουν τοὺς ἀγῶνας ἀπὸ τὰς ἀναφυσόμενας ἀθλιότητας καὶ δξύνουν περισσότερον τὰ μαχητικὰ ὅπλα.

Διεπρόξασμεν καὶ διαπράττομεν ὡς ἄτομα καὶ ὡς ὀργάνωσις σφάλματα. Σφάλματα τακτικῆς, σφάλματα ὁμῶς ὀφειλόμενα καὶ εἰς ἀθλίους καιροσκοπισμοὺς. Τὰ δεῦτερα θὰ μᾶς ἀπασχολήσουν, διότι αὐτὰ εἶναι τὰ πλέον ἐπικίνδυνα.

Τὸ φατριαστικὸν πνεῦμα. Ὁ χωρισμὸς τῶν Παλαιοημερολογιτῶν (ποῖος δὲν τὸ ξέρει;) εἰς τὰς διαφόρους ομάδας ἀπετέλεσε σφάλμα ἀθλίου καιροσκοπισμοῦ. Ἡ ὑπερβολικὴ δὴθεν ἀκρίβεια, ξένη πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν κανόνων, ἀνέδειξε ὠρισμένους τυχοδιώκτας ὡς ὑπερτάτας αὐθεντίας, αἱ ὁποῖαι ἐπηρεάζουν ἀσφαλέςτερον τὰς συνειδήσεις τῶν πιστῶν, ἀπ' ὅ,τι τὰς ἐπηρεάζουν αἱ γνώμαι καὶ αἱ διατάξεις τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας. Ὅπου δὲν ὑπάρχει ἀπόφασις Συνόδου ἢ ἐκπεφρασμένη γνώμη τῆς Ἐκκλησίας οὐδεμία δικαιολογεῖται συζήτησις.

Τὸ συμφεροντολογικὸν πνεῦμα. Διὰ πολλοὺς τὸ κλίμα τῶν Ἀθηνῶν ἦτο ὑπερβολικὰ βαρὺ ἀλλὰ καὶ τὸ πρόβλημα τῆς ζωῆς δέυ. Ἐξ ἀφορμῆς ὁμῶς τοῦ Ἀγῶνος τὰ καταφέρνουν θαυμάσια, Ἐκτίσαν μὲν ἐκκλησίᾳ καὶ... πωλοῦν εὐσέβεια! Πρωτότυπος ἐπιχειρήσις μὲ ἀπρόβλεπτα κέρδη! Οὔτε ἐνδιαφέρονται διὰ τὸν

ἀγῶνα! Δι' ἓνα μόνον ἐνδιαφέρονται μὴ τυχὸν ὁ Θεὸς φωτίσῃ τοὺς ἡγέτας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοὺς Ἔθνους καὶ λύσουν κατὰ τοὺς κανόνας τῆς Ἐκκλησίας τὸ ζήτημα, ἐπ' ἀπωλείᾳ τῶν κερδῶν τῶν.

Τὸ κομματικὸν πνεῦμα! Πολλοί, ἀναμειγνύμενοι μάλιστα καὶ εἰς τὴν Διοίκησιν, πιστεύουν περισσότερον εἰς τὰς ἀρχὰς ἑνὸς κόμματος καὶ ὀλιγώτερον εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἀγῶνος! Τὸ ἀποτέλεσμα; δὲν ἔχουν τὴν ἠθικὴν δύναμιν νὰ πολεμήσουν αὐτοὺς, ποὺ θεωροῦν πολιτικούς τῶν Ἀγίων!!

Τὸ πνεῦμα τῆς ἀπειθείας. Ὁ Σεβασμὸς πρὸς τὴν Ἡγούσαν (εἴτε Ἀρχιερεὺς λέγεται εἴτε Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ) ἀποτελεῖ τὸ ἰσχυρὸν θεμέλιον τοῦ Ἀγῶνος. Αὐτὸς ὁμῶς ὁ Σεβασμὸς πολλὰκις δὲν ὑπάρχει. Ὁσάκις θιγόμεθα ἢ ἐντελλόμεθα... νὰ ἀγωνισθῶμεν ἢ παραιτούμεθα... ἢ ἀναζητοῦμεν ὀρθοδοξωτέραν παράταξιν!!

Αὐτὰ ἀποτελοῦν τὰ βασικὰ ἐλαττώματα τῆς κινήσεώς μας. Καὶ τότε τί μένει; Μένει ὁ ἀγνὸς ἐνθουσιασμὸς. Ὁ Ἅγιος ζήλος, ἡ πατροπαράδοτος εὐσέβεια τοῦ λαοῦ. Αὐτὴ εἶναι τὸ πολυτίμον κεφάλαιον καὶ τὸ ἔδαφος ἐπὶ τοῦ ὁποῦ καὶ διὰ τὸ ὁποῖον ἀγωνιζόμεθα.

Τονίζομεν τὰ σφάλματα αὐτὰ διότι ἔχομεν ἄφ' ἑνὸς μὲν τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἐλεγχόμενα καὶ ἀποκαλυπτόμενα θὰ ἐκλείψουν, ἄφ' ἑτέρου δὲ τὴν δύναμιν νὰ ἀντιμετωπίσωμεν ὄχι μόνον τὰ ἐξωτερικὰ θηρία, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀφανεῖς τυφλοπόντικας ποὺ ἐπιζητοῦν νὰ ροκανίζουν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς τὰς ρίζας τῆς Ἀμπέλου.

Οἱ μεγάλοι ἀγῶνες, ἐπεὶδὴ ἀκριβῶς εἶναι μεγάλοι, εἶναι πάντοτε διμέτωποι, διεξαγόμενοι μόνον ἀπὸ ἁγίους καὶ ἐναρέτους ἰδεολόγους. Ὅσοι πιστοὶ λοιπὸν προσέλθετε.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΥΡΙΩΝ ΚΑΙ ΔΑΔΩΝ Ὁ ΠΑΝΑΓΙΑ Ἡ ΟΔΗΓΗΤΡΙΑ.

Ὡς καὶ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀνεγράψαμεν ἡ «Παναγία Ἡ Ὁδηγήτρια» ἐτίμησε ἰδιαιτέρως τὴν μνήμην τοῦ ἀειμνήστου ἡμῶν ποιμενάρχου, ὅστις ὑπῆρξε καὶ ὁ ἐμπνευστὴς τῆς δημιουργίας της. Συμπληρωματικῶς πληροφοροῦμεθα, ὅτι τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. καὶ ἀρκυρίαι, ἐπὶ τοῦ τάφου προσέφεραν ποσότητα κηροῦ εἰς τὴν Ἱερὰν Μονήν. Ἡ δὲ ἀντιπρόεδρος τῆς Ὁργανώσεως κ. Ἄννα Λέκκα, ἱατρός, ἐξεφώνησε τὸν κατωτέρω ἐμπνευσμένον λόγον.

Μακαριώτατε,

Ἐνας χρόνος παρήλθεν ἀπὸ τότε ποῦ ἀφήσατε τὸν γῆινον αὐτὸν Κόσμον καὶ μετέστητε εἰς τὸν Οὐράνιον Πατέρα μας, ἐγκαταλείψαντες ἡμᾶς ὀρφανούς, ἄνευ πνευματικῆς ἡγεσίας.

Ὁ χρόνος ποῦ ἐπέρασε δὲν ἐδημιούργησεν εἰς ἡμᾶς τὴν λήθην, ἀλλὰ τούναντίον συνεκράτησε ἔτι περισσότερον τὴν ζωηφόρον ἀνάμνησιν Σας.

Ἡ ἀπουσία Σας ὑπῆρξε καὶ θὰ ὑπάρχῃ ἰδιαιτέρως αἰσθητὴ εἰς ὅλους μας.

Διότι δι' αὐτῆς ἐχάσαμε τὴν διάνοιαν ἐκείνην ἢ ὅποια μᾶς καθωδήγει διὰ τῶν ὑψηλῶν κηρυμάτων της.

Ἐχάσαμε τὴν Φυσιогνωμίαν ἢ ὅποια διὰ τῆς πραότητός της, τῆς μακροθυμίας της καὶ τῆς ἀνεξικακίας της, ἐτακτοποιεῖ τὰ πάντα μὲ πατρικὴ στοργὴ καὶ ἐνδιαφέρον.

Ἐχάσαμε τὸ ἠθικὸν παράστημα Ἐκείνου ὁ ὁποῖος ἐπλήρου τὸ κενὸν ποῦ ἐδημιούργησεν οἱ καινοτόμοι.

Μακαριώτατε,

Τὰ πάντα Σὰς ἀναζητοῦν

Ἀκόμη δὲ περισσότερον αἱ δύσκολαι στιγμαὶ ποῦ καθιστοῦν ὅλους μας ἀνικάνους διὰ ν' ἀνταπεξέλθωμεν εἰς τοὺς ἐκάστοτε ἐμφανιζομένους πειρασμούς, οἱ ὅποιοι μετὰ τὴν εἰς Κύριον ἀποδημίαν Σας ἐπηυξήθησαν ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε.

Ἡ ἀνάμνησις Σας ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἀποτελεῖ τὸ μέτρον τῆς ζωῆς μας, καὶ ἡ ἐπὶ τῆς γῆς πολιτείας Σας ἀποτελεῖ τὸ παράδειγμα δι' ἡμᾶς.

Τὸ Σωμатеῖον «Παναγία Ἡ Ὁδηγήτρια» τὸ ὁποῖον εἶναι δημιουργημὰ Σας, συνεχίζει τὸν δρόμον τῆς φιλανθρωπίας τὸν ὁποῖον Ζεῖς τοῦ ἐτάξατε, ἔχον πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν Ἱερὰν μορφήν Σας, ἢ ὅποια καὶ καθοδηγεῖ τὰς πράξεις του.

Ἀναπαυθεῖτε ἐν εἰρήνῃ Ἁγιε Πρόεδρε.

Τὸ παράδειγμά Σας δὲν ἐπῆγε ἐπὶ ματαίῳ, ἀλλὰ ἀπετέλεσε τὸ φυτώριον τῆς καλωσύνης, πραότητος καὶ φιλανθρωπίας, συνεχιζομένης οὕτω τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς του, καὶ τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ του.

Τὸ σωματεῖον εὐγνωμόνως ἀναμνησκόμενον Ὑμᾶς θὰ διδῇ ὅσο τὸ δυνατόν συχνότερον τὸ παρὸν ἐπὶ τοῦ τάφου Σας διὰ ν' ἀντλή τὴν δύναμιν διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ θεαρέστου ἔργου του.

Αἰωνία Σας ἡ μνήμη.

Ἀπὸ τὰ ἰδανικά
τοῦ Χριστιανισμοῦ

Ἡ ΚΑΤΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΑΓΑΜΙΑ ΕΓΚΩΜΙΑΖΟΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΑΤΕΡΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Οἱ μεγάλοι Πατέρες, οἱ ἐξαίροντες τὴν παρθενίαν, τονίζουν συγχρόνως καὶ τὴν μεγάλην δυσκολίαν, καὶ τὸν μέγα ἀγῶνα, ὅστις ἀπαιτεῖται διὰ τὴν κατώρθωσιν αὐτῆς.

Χρειαζεται νὰ δοθῇ ἰδιαιτέρα προσοχὴ εἰς τὰς σοφὰς αὐτὰς γνώμας τῶν Πατέρων. Ἰδιαιτέρως δὲ νὰ σταθμισθῶσιν αἱ ὑπ' αὐτῶν διατυπούμεναι δυσκολίαι ἀπὸ πάντα σκεπτόμενον νὰ εἰσελθῇ εἰς τὸν κατὰ Χριστὸν ἀγαμον βίον, ὥς καὶ ἀπὸ τοὺς τεταγμένους νὰ καθοδηγῶσι τοὺς οὕτω σκεπτομένους καὶ ἐντάσσουσιν αὐτοὺς εἰς τὸν μοναχικὸν βίον. Διότι εἶναι βέβαιον καὶ ἀναντίρρητον, ὅτι ἀπερίσκεπτος ἀπόφασις ἁφῶν κατὰ τὴν ἡλιμίαν προσώπων, ὅπως ἀκολουθήσουν τὸν ἀγαμον καὶ μοναχικὸν βίον, ἢ προσώπων ἀγνοούντων τὰς δυσκολίας, τοὺς ἀγῶνας, τὰς ὑποχρεώσεις, τὴν ἰδιαιτέραν αὐταπάρνησιν, αἵτινα ἀπαιτεῖ ὁ βίος οὗτος ἢ προσώπων ἐκλεγόντων τὸν ἀγαμον βίον εἰς μίαν περίοδον παροδικοῦ ἐνθουσιασμοῦ· πολὺ δὲ περισσότερον, ἢ κατὰ τὰς εἰς τὸν ἀγαμον ἢ μοναστικὸν βίον ἢ εἰς τὸν ἀγαμον ἱερὸν κληρὸν, προσώπων τὰ ὅποια ἀπέβλεψαν εἰς ὑλικὰς ἀπολαύσας, εἰς τὴν ἀφρόντιδα καὶ ἄνευ κόπων ζωὴν, εἰς τὰς τιμὰς καὶ τὴν δόξαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀξιομάτων, ἐδημιούργησε πλεῖστα ἄτοπα.

Ἡ λέξις «ἄτοπα» ἀποτελεῖ τὸν ἡμιώτερον χαρακτηρισμόν. Διότι ἡ πραγματικότης παρουσιάζει τοιαύτας ἐξιοθρηνητοὺς παρεκτροπὰς, ὥστε νὰ διαπορῇ θλιβόμενος ὁ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν πονῶν, διατὶ οἱ χριστιανοὶ οὗτοι νὰ μὴ ἀκολουθήσουν τὸν τίμιον καὶ ἐπαινετὸν ἔγγαμον βίον, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἡξιοῦντο τῆς οὐρανίου βασιλείας τοῦ Κυρίου, ἀλλ' ἐπροτίμησαν νὰ ποδοπατήσουν μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας των, νὰ κατασχύνουν δὲ τὸν κατὰ Χριστὸν ἀγαμον καὶ μοναστικὸν βίον, ν' ἀποτελέσουν πληγὴν διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, νὰ δώσουν ὅπλα εἰς τοὺς πολεμίους;

Παραθέτομεν ἀπόσπασμα λόγου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ θεῖος οὗτος Πατὴρ σκιαγραφεῖ τὴν σκληρότητα τῶν συνεχῶν ἀγῶνων.

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΡΟΣΟΧΗ

Ἐπιστολαὶ ἀφορῶσαι ὑποθέσεις καὶ ζητήματα τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἀπευθύνονται μόνον πρὸς τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην κ. Ἀκάκιον Παπᾶν Γραφεῖα Γ.Ο.Χ. Νίκης 33.

Πᾶν δὲ χρηματικὸν ἔμβασμα, διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν δέον νὰ ἀπευθύνηται ΜΟΝΟΝ, πρὸς τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην κ. Μετριοῦριον Καλοσκάμην. Γραφεῖα Γ.Ο.Χ. Νίκης 33.

Ἐκ τῶν Γραφείων

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ Κ. Γ. ΚΟΡΔΑΤΟΝ

Υπὸ Ἀρχιμ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΝΑΣΑΙΜΗ

Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου

Ὁ ἐπίσκοπος σχεδὸν κάθε μέρα ἔτρωγε στὸ σπίτι τοῦ Θείου μου ποδὴ ἦσαν στὴν «Πλατεία Ἐλευθερίας». Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ ἦλθε τὸ ἀπόγευμα μαζί με τὸ διάκονο του. Στάθηκεν ἐν ἐξώπορτῳ, ρώτησε τὴ θέα μου ἂν εἶναι κανεὶς στὸ σπίτι ξένος καὶ ἀφοῦ ἀπάντησε πῶς δὲν εἶναι, ἔδωξε τὸ διάκονο καὶ ἀνέβηκε τὴ σκάλα. Μόλις με εἶδε ἔκανε νόημα ἐν τῇ θέᾳ μου νὰ με ἀπομακρύνει ἀπὸ τὴ σκάλα καὶ ζήτησε νὰ τοῦ φτιάξει τσοκολάτο (χιτυπητὸ αὐγὸ) γιὰ νὰ ἔχη καλὴ φωνὴ ὅταν τὸ βράδυ θὰ διάβαζε τὸ πρῶτο Εὐαγγέλιο.

Ἡ θέα μου με κάποια δικαιολογία μοῦ εἶπε νὰ πάω στὸ κάτω πάτωμα. Ἐγὼ ὅμως πονηρεῦτικα, κρυφτικα στὸ πίσω μέρος τῆς πόρτας καὶ κρυφάκουγα: ὅταν λοιπὸν ἄκουσα τὸ Δεσπότη νὰ λέη χτύπα τὸ αὐγὸ κι' ὅταν ἀργότερα πῆγα ἐν τῇ κουζίνα καὶ εἶδα τὴν κούπα πασαλειμμένη με αὐγὸ, κατὰλαβα μέσα μου νὰ γκρεμίζεται ὅλη ἡ Θεοσέβειά μου. Ἀπὸ τότε εἶχα πολλὰς ἀνησυχίας. Κάθε τόσο θυμόμουν τὸ Δεσπότη. Ἀρχισα νὰ πλάθω ὄνειρα. Πρέπει νὰ χτυλήσουμε τὴ ψευτιά. Ἦταν ἡ φωνὴ τῆς ἐπαναστατημένης συνειδήσεώς μου.

Γι' αὐτὸ ὅταν γύρισα στὸ χωριό, ἔβαλα τὴ μάνα μου νὰ καταφέρει τὸν πατέρα μου νὰ με στείλῃ στὸ Γυμνάσιο γιὰ νὰ σπουδάσω. Ἐπρεπε νὰ μάθω γράμματα γιὰ νὰ μπορέσω, νὰ παῖξω ρόλο μέσα ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Προσθέτω τώρα πῶς ὁ Δεσπότης Γερμανὸς ποδὴ ἔφαγε χτυπητὸ αὐγὸ τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ ἡμέρᾳ νηστείας καὶ προσευχῆς—εἶναι ὁ ἴδιος ποδὴ δημιούργησε μετὰ τὴ συνοφανίτης του τὰ «Ἀθεῖκα τοῦ Βόλου». Αὐτὸς ὕστερα ἀπὸ δύο χρόνια ἔκλεισε τὸ Ἀνώτερο Παρθεναγωγεῖο καὶ παρ' ὀλίγο νὰ αἰματοκυλίσει τὸ Βόλο...

Εἰς τὸ δημοσίευμα τοῦτο ὁ κ. Κορδάτος ἐλέγχεται ψευδόμενος ἀυστολῶς. Σκοπὸς του εἶναι νὰ χύσῃ ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας του δηλητήριον ψυχροφθόρον καὶ δι' αὐτοῦ ἐκρηγᾷ ἐναντίον τῆς θρησκείας πολλοῦς ἀσθητικῶς. Αὐστειλῶς ὁ Ἐπίσκοπος Δημητριάδος Γερμανὸς εἶναι ἤδη νεκρὸς ἀπὸ δωδεκαετίας καὶ δὲν δύναται νὰ ἀπαντήσῃ καὶ διαψεύσῃ τὸν συνοφάντην του, ὁ ὅποιος δεικνύει σὴν μέρος τὴν ἀθλιότητα καὶ ἀνανδρίαν, ὥστε νὰ καθάσσεται τῆς μνήμης ἐνὸς νεκροῦ, μὴ δυναμένου νὰ ἀμυνθῇ.

Εἰς τὴν «Αὐγὴν» ἐστέλλαμεν πρὸς δημοσίευσιν ἀπάντησιν εἰς τὰ συνοφαντικά ψευδολογήματα τοῦ κ. Κορδάτου. Αὐστειλῶς ὅμως μέχρι σήμερον δὲν εἶδομεν ταύτην. Καὶ τοῦτο διόλου παράδοξον εἰς ἡμᾶς, γνωστοῦ ὄντος ὅτι σκοπὸς τῶν ἀθέων εἶναι πῶς νὰ πολεμήσωσι τὴν θρησκείαν διὰ παντός τρόπου χαλκεύοντες τὰ πλέον ἀπίθανα καὶ αὐτόχρημα ψευδῆ ἱστορικὰ γεγονότα, ἀφορῶντα τὴν ἀτομικὴν ζωὴν προτύπων τοῦ κλήρου, διότι φρονοῦσιν ὅτι ἔάν καταρριφθῇ εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ ὑπόληψις πρὸς τὸν Κλῆρον, ἐπιτυχά-

νεται καὶ τὸ τοιοῦτον καὶ πρὸς τὴν Θρησκείαν, μολογόντι πᾶσα ἰδεολογία εἶναι πάντοτε ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὰ πρόσωπα, τὰ ὅποια τυχὸν ἀνήκουν εἰς αὐτά, καὶ μολονότι ἀποτελεῖ ἄδικον καὶ ἐσφαλμένην κρίσιν ἢ συνταύτισιν προσώπων καὶ ἰδεῶν καὶ ἁπλοῦς ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς παιδείας καὶ τῆς ἀξίας τοῦ συνόλου πραγμάτων τινος ἐκ δειγματοληψίας ὑστεροβούλου.

Ὁ κ. Κορδάτος μυθολογῶν πλέκει ἐναντίον τοῦ μακαρίτου Δημητριάδος Γερμανοῦ συνοφανίτην, ὅτι δῆθεν τὴν Μ. Πέμπτην τοῦ 1907 ἐπισκέφθη τὸ σπίτι τοῦ Θείου του καὶ μετὰ προφυλάξεις πολλὰς, μὴ τυχὸν γίνῃ ἀντιληπτὸς ἀπὸ τὸν συνοδεύοντα αὐτὸν Διάκονον καὶ ἀπὸ τὸν τότε 17ετῆ κ. Κορδάτον ἐξήγησε νὰ τοῦ κάμουν «τσοκολάτο, χτυπητὸ αὐγὸ». Πληροφοροῦμεν ὅμως, ὅσους τυχὸν ἀγνοοῦν, διότι ὁ κ. Κορδάτος τὸ γνωρίζει πολὺ καλὰ καὶ ψεύδεται ἐν γνώσει του, ὅτι ὁ Γερμανὸς Μαυρομάτης τὸ Πάσχα (22 Ἀπριλίου) 1907 δὲν εἶχεν ἀκόμη χειροτονηθῇ Ἐπίσκοπος Βόλου. Ἡ χειροτονία του ἔγινε τὴν 10ην Αὐγούστου 1907 καὶ ἡ ἐνθρόνισις του εἰς Βόλον ἔγινε τὴν 31ην Αὐγούστου.

Συνεπῶς ὅσα γράφει ὁ κ. Κορδάτος διὰ τὸν μακαρίτην Γερμανόν, ἀποτελοῦν μῦθον σατανικώτατον ὑπ' αὐτοῦ ἐπινοηθέντα ἵνα δυσφημηθῇ ὁ ἱερός Κλῆρος ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Γερμανοῦ, τὸν ὅποιον Γερμανὸν ἰδιαιτέρως ἐμίσησαν οἱ διδάσκαλοι τοῦ ἀθεϊσμοῦ καὶ ἐκπαιδεύται τοῦ κ. Κορδάτου (Δελεμούζος, Γληνὸς καὶ Σία), διότι ὁ Γερμανὸς ἔχων συμπαραστάτην του σύσσωμον, τὸν λαὸν τοῦ Βόλου ἐξεδίωξεν αὐτοὺς ἐκ τῆς πόλεως, ὅπου εἶχον ἐγκαταστήσει, τὴν ἑδρὰν των, ἰδρύσαντες τὸ διαβόητον Παρθεναγωγεῖον ἢ μᾶλλον εἰπεῖν Παρθενοφθορεῖον των.

Δὲν θέλομεν νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι ὁ Γερμανὸς ὑπῆρξεν ἄμεμπτος καὶ ἀναμάρτητος διότι ὡς ἄνθρωπος, ὡς καὶ πᾶς ἄνθρωπος εἶχε νὰ παρουσιάσῃ καὶ τὸ σκιερὸν μέρος τῆς ζωῆς του.

Πλὴν ὅμως αὐτὸ ποδὴ διηγείται ὁ κ. Κορδάτος, ὅτι ἐξήγησε νὰ φάγῃ τσοκολάτο ὁ Γερμανὸς τὴν Μ. Πέμπτην τοῦ 1907 εἰς τὸ σπίτι τοῦ Θείου του εἶναι ψεῦδος χονδροειδέστατον, διότι ὁ Γερμανὸς, ὡς εἶπομεν τότε δὲν ἦτο Ἐπίσκοπος εἰς τὸν Βόλον, καὶ συνεπῶς οὔτε διάκονον ἀκόλουθον εἶχεν, οὔτε τὸ περιστατικὸν ποδὴ διηγείται ὁ κ. Κορδάτος συνέβη.

Ἄν ὁ κ. Κορδάτος νομίζῃ, μετὰ τὰ ψεῦδη ποδὴ διηγείται, ὅτι θὰ γίνῃ πιστευτός, ἀδικεῖ τὴν νοημοσύνην τῶν ἀναγνώστων του. Κατὰ τὴν Μ. Πέμπτην καὶ ὁ πλέον ἀδιάκριτος δὲν κάμνει ἐπισκέψεις εἰς φίλους του, ὅσον στενοὶ καὶ ἂν εἶναι, διότι τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἡ κάθε νοικοκυρὰ ἐπιδίδεται εἰς τὰ τῆς παρασκευῆς τοῦ Πάσχα καὶ ἔχει τὸ σπίτι ὅλον ἀναστατωμένον καὶ ἐπισκέψεις, μάλιστα Ἐπισκόπων δὲν περιμένει.

Τόσον λοιπὸν ἀδιάκριτος ἦτο ὁ Γερμανὸς τὴν Μ. Πέμπτην, νὰ πάρῃ μαζί του τὸν διάκονόν του καὶ νὰ κάμῃ ἐπισκέψιν, καὶ τόσον ἀνόητος ἦτο γιὰ ἓνα αὐγὸ νὰ διακυβεύσῃ τὸ ἀρχιερατικὸν του κύρος καὶ νὰ διακινδυνεύσῃ νὰ ἀμαυρώσῃ τὴν ὑπόληψίν του, καὶ νὰ χάσῃ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν τιμὴν καὶ ἀξίαν του; Διὰ τὴν ὅλην αὐτὴν ἡ παράδοξος ἱστορία γι' ἓνα αὐγὸ! Τόση μικροπρεπεία, καὶ τόση ἀγωνιώδης προφύλαξις! Νὰ διωχθῇ ὁ διάκονος ὡς μὴ ἔμπιστος καὶ ἀπομακρυνθῇ ὁ νεαρὸς Κορδάτος, ὡς ἄγνωστος

καὶ ἀνεπιθύμητος καὶ ὅλη αὐτὴ ἡ μεγάλη προφύλαξις δι' ἓνα αὐγὸ! Ὁ ἀκόλουθος διάκονος τοῦ Ἐπισκόπου εἶναι «ὁ παρακοιμώμενος», ὁ ὑπηρετῆς του, ὁ ἀγγελιαφόρος του, ὁ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων. Συνεπῶς δὲν ὑπῆρχε λόγος νὰ «διώξη» ὁ Γερμανὸς τὸν διάκονόν του εἰς τὴν ἐξώπορτα, διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ διάκονος τοῦ Ἐπισκόπου, εἶναι ὁ Ἀρχιδιάκονος τῆς Ἐπαρχίας του καὶ ἐκλέγεται μεταξὺ τῶν μᾶλλον ἐμπιστῶν καὶ ἱκανῶν εἰς τὰ ἔργα τῆς διακονίας Ἐκκλησίας καὶ Ἐπισκόπου. Διάκονον ἀριτόμυθον καὶ οὐχὶ ἐμπιστον ποῖος Ἐπίσκοπος εἶχε ἀκόλουθον καὶ ἐκκληρωτὴν ἔργων ἀπαιτούντων σύνεσιν καὶ ἐχεμύθειαν ἄκραν;

Τὴν Μ. Πέμπτην ἡ αὐλὴ τοῦ Γερμανοῦ ἐπλημύριζεν ἀπὸ αὐγὰ καὶ θριῶν, δῶρα Πασχαλινὰ τῆς Ἐπαρχίας του, τὰ ὁποῖα ὁ μακαρίτης ἐμοίραζεν εἰς τὰ φιλανθρωπικὰ Ἰδρύματα τοῦ Βόλου (Ὁρφανοτροφεῖον, Νοσοκομεῖον, Ἀσυλον κλπ.). Δὲν νομίζετε κ. Κορδάτε, ὅτι, ἓνα αὐγὸ μέσα εἰς χιλιάδες αὐγῶν θὰ ἠμπορούσε νὰ περισσεύσῃ διὰ νὰ φάγῃ ἡ διαιτέρως εἰς τὸ σπῆτι του ὁ Γερμανὸς ἓνα τσοκολᾶτο τὴν Μ. Πέμπτην, καταπατῶν τὴν θρησκευτικὴν του συνείδησιν, ὥστε νὰ μὴ ἀναγκασθῇ ἐλλείψει αὐτοῦ νὰ ἐξέλθῃ εἰς ἐπισκεψὶν φιλικῆς οἰκίας καὶ ἐκεῖ νὰ ὑποβάλῃ τὸν ἑαυτόν του εἰς πολλὰς προφυλακτικὰς διατυπώσεις, ἵνα μὴ καταστῇ ἀφορμὴ σκανδάλου; Τόσον ἄραγε μικροσπεπῆς καὶ ἀναίσθητος, ἡ τόσον μωρὸς καὶ γελοῖος ἦτο ὥστε, ἀλλὰ ἐτόλμησε δι' ἓνα αὐγὸ νὰ ριψοκινδυνεύσῃ καὶ ἐκθέσῃ τὴν ὁρχειρατικὴν του ἀξιοπρέπειαν, νὰ ἐπιχειρῇ κατόπιν νὰ κρυφθῇ ὀπισθεν τοῦ δακτύλου του;

Κύριε Κορδάτε. Μὲ τοιοῦτου εἶδους μυθιστορίας φρονούμεν ὅτι καθίστασθε ἔνοχος καὶ ἀδικεῖτε. Πρώτον, τὴν ψυχὴν σας τὴν ἀθάνατον, ἂν πιστεύετε ὅτι ἔχετε τοιαύτην, τὴν ὁποῖαν ψυχὴν σας ἐπαβαρύνετε μὲ τὸ ἁμάρτημα τῆς ψευδομαρτυρίας, τῆς συκοφαντίας καὶ ἱεροκατηγορίας· δεύτερον, τὴν ἐπιστημονικὴν σας ἀξίαν, ὡς συγγραφέως ἱστορικοῦ, διότι ἂν καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν, πού γράφετε ἥσθε τόσον ἄκριτος καὶ ἀναιλικρινής, τὸ ἔργον σας εἶναι ἀξίον περιφρονήσεως καὶ ἀφανισμοῦ, καὶ τρίτον, τοὺς ἀναγνώστους σας, καὶ μάλιστα ἐκείνους, ὁποῖοι εἶναι εὐεπηρεάστοι καὶ εὐπύργοι εἰς τὰ τῆς ὁρθότης πίστεως καὶ τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως. Συνεπῶς ἡ εὐθύνη σας εἶναι τεραστία καὶ ἀνυπολόγιστος.

Διὰ τί, κ. Κορδάτε, ἠσθάνθητε νὰ γκρεμίζεται μέσα σας ὅλη ἡ ὑποτιθεμένη ὑπάρχουσα θεοσεβεία σας μὲ τὴν ἔστω ἀληθὴ καὶ πραγματικῶς γενομένην ἁμαρτίαν τοῦ Γερμανοῦ; Τόσον ὀλίγη λογικὴ ὑπῆρχε μέσα σας καὶ τόση ἀκρισία, ὥστε νὰ μὴ ἠμπορήτε νὰ διαχωρίζετε ἰδεολογίαν καὶ πρόσωπον, θεσμούς ἱερους καὶ ἄτομα, Νόμους θρησκευτικούς καὶ παραβάτας; Ἄν κατὰ τὴν λογικὴν σας πολιτευθῶμεν πρέπει ν' ἀπορρίψωμεν πάντα σεβασμὸν καὶ τιμὴν πρὸς τὰ ἰδεώδη τῆς Πατρίδος, τῆς Δικαιοσύνης, τῆς φιλανθρωπίας. Ἐπειδὴ ὑπῆρξαν, ὑπάρχουσι καὶ θὰ ὑπάρχουσι πάντοτε οἱ κληροῖται ἰδεωδῶν τούτων. Ὑπουργοὶ καὶ ἀνώτεροι κρατικοὶ ὑπάλληλοι κατὰσκοποι, Στρατηγοὶ προδότες, Ἀξίωματικοὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας λαθρέμποροι, ἀνώτεροι κοινωνικοὶ παράγοντες ληστοτρόφοι, αἰσχροκερδεῖς καὶ πλεῖστα καθημερινῶς παράδοξα ἀποκαλύπτονται εἰς τὰς

ἐφημερίδας. Οὐδεὶς ὅμως λογικῶς σκεπτόμενος ἀφίνει νὰ γκρεμισθῇ μέσα του ὁ σεβασμὸς πρὸς τὰ ἰδεώδη, τὰ ὁποῖα ἐκπροσωπεῖ ὁ τίτλος τοῦ Ὑπουργοῦ, ἡ θέσις τοῦ Κρατικοῦ ὑπαλλήλου, ὁ βαθμὸς τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ Στρατοῦ καὶ τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας, ὡς τὸ ἐπάδατε σεῖς μὲ τὴν «Θεοσεβείαν» κ. Κορδάτε, ἐξ αἰτίας τοῦ μυθολογικοῦ «Τσοκολᾶτου τοῦ Δεσπότη». Καὶ οὐδεὶς ἐχέφρων μιμούμενος τὰς ἀξιοποίνους πράξεις ἄλλων, ἔστω καὶ τιτλούχων ὁργάνων τῆς πολιτείας, τολμᾷ νὰ πράξῃ τὰ τὰ ἴδια, μὲ τὴν ἀπατελιὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἐξέλθῃ ἀθῶος τοῦ δικαστηρίου, ἀρκεῖ νὰ προσφασισθῇ ὅτι εἰς τὴν παράβασιν τῶν Νόμων τῆς Πολιτείας ἦχθη παραδειγματιζόμενος ἀπὸ τινὰς ὑψηλὴν θέσιν κατέχοντος ἐν αὐτῇ. Πᾶς ἄνθρωπος σώφρων καὶ λογικῶς κρίνων γνωρίζει νὰ διαστέλλῃ ἄτομα ἀπὸ ἰδεολογίας, καὶ νὰ διακρίνῃ τὰ πιστευτέα καὶ τὰ πρακτέα ἀπὸ τὰ μὴ τοιαῦτα.

Ὁ μακαρίτης Γερμανὸς ὡς ἄνθρωπος ἀναμφιβόλως εἶχε τὰ ἐλαττώματα καὶ τὰς ἀδυναμίας του, πλὴν ὅμως εἶναι ἀληθές ὅτι ὡς Ἐπίσκοπος Δημοκριάδος ἔδρασεν ὡς οὐδεὶς σύγχρονός του, διότι ἦτο μαχητικώτατος εἰς τὴν διεκδικήσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαίων. Τὸ περιμάχητον «ψαλτικὸν ζήτημα» χάρις, εἰς τὸν Γερμανὸν ἐκερδήθη, καὶ χάρις εἰς τοὺς θαρραλέους ἀγῶνας του ἀπέκτησε ἡ Ἐκκλησία ἐν προκειμένῳ τὸ κανονικὸν τῆς δικαιοῦμα, νὰ διορίζῃ τοὺς ψάλτας, τὸ ὁποῖον δικαίωμα αὐθαίρετως ἤσκουν προηγουμένως οἱ δημοτικοὶ καὶ κοινωτικοὶ πορίσταιμενοι.

Εἰς τὴν γανναιοψυχίαν καὶ ἀποφασιστικότητά τοῦ Γερμανοῦ ὀφείλεται ἡ συντριβὴ τῆς φωλεᾶς ἐν Βόλφ τῶν ἀθεϊστῶν διδασκάλων τῆς λεγομένης «Ἐκπαιδευτικῆς μεταρρύθμισης». Εἰς αὐτὸν ἐπίσης ὀφείλεται καὶ ἡ ἐνίσχυσις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς παρατάξεως τῶν διακρατούντων ἀλωβήτους τοὺς θεσμούς τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Παραδόσεων. Δυστυχῶς κατηντήσαμεν εἰς καιροὺς καθ' οὓς αἱ ἠθικαὶ ἀξίαι περιφρονοῦνται, ἐνῶ ἀντιθέτως τὸ ψεῦδος καὶ ἡ ἀνηθικότης τιμῶνται. Δι' αὐτὸ καὶ ὁ Γερμανὸς ἀντιμετώπισε πολλοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Ἐθνους καὶ τῆς ἠθικῆς, χωρὶς δυστυχῶς νὰ ἔχῃ συμπαράστατας τοσοῦτους καὶ τοιοῦτους ὅσους καὶ οἷους ἀπῆλθον αἱ περιστάσεις. Τὸ ἔργον του, ἐὰν οἱ ἄνθρωποι δὲν ἐτίμησαν προσηκόντως, ὁ Θεὸς ὁπωσδήποτε θὰ τιμήσῃ. Οἱ ἄνθρωποι πολλὰς ἄλλως κρίνουν καὶ ὁ Θεὸς ἄλλως. Εἶναι δὲ γεγραμμένον, ὅτι οἱ δίκαιοι «ἐὰν ἐν ὄψει ἀνθρώπων κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς ὅμως αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης» (Σοφ. Σουλ. 3, 4).

Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Νασόλης

Ἐκκλησιαστικὰ

Παρακαλοῦμεν τοὺς ὀφειλόντας ἢ συνδρομὰς ἐφημερίδος ἢ ἄλλας πρὸς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα ὀφειλάς, ὅπως σπεύσωσι καὶ τακτοποιήσωσι τὰς συνδρομὰς των. Ἐπίσης οἱ ἀποστέλλοντες ἐπιταγὰς καλὴν θὰ εἶναι νὰ ἀναγράφωσι ὀπισθεν τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς τῶν χρημάτων.

«Ὅταν θριαμβεύη ἡ ἀκακοπιστία

Ο ΓΝΗΣΙΟΣ... ΓΑΛΑΚΤΟΠΩΛΗΣ ΤΩΝ ΚΑΛΑΜΩΝ

Εἰς τὴν παροῦσαν στήλην ἀναδημοσιεύομεν αὐτούσιον τὸ δημοσίευμα τοῦ ἡμετέρου ἐν Καλάμαις παραρτήματος εἰς τὴν τοπικὴν ἐφημερίδα «Θάρος» 24)10)56 ἐξ ἀφορμῆς δημοσίου κηρύγματος τοῦ ἱεροκλήρυκος Μεσσηνίας πανοσιολογιώτατου κ. Ἰωάννου Μακροπούλου. Καίτοι βεβαίως τὸ ἄρθρον εἶναι πλήρες, ὥστε νὰ εἶναι ἄξιοι παντὸς ἐπαίνου καὶ συγχαρητηρίων οἱ συντάκται του, ἐν τούτοις ὅμως θὰ μᾶς ἐπιτρέψουν νὰ προσθέσωμεν καὶ ἡμεῖς τὰ ἰδικὰ μας σχόλια, ἀπευθυνόμενοι πρὸς τὸν ἱεροκλήρυκα τῆς πόλεως των.

(ΕΠΙ ΕΝΟΣ ΚΗΡΥΓΜΑΤΟΣ)

(Ἀπάντησις τῶν Παλαιοημερολογιτῶν πρὸς τὸν πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην κ. Ἰωάννην Μακρόπουλον, ἱεροκλήρυκα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας)

Πανοσιολογιώτατε,

Προχθὲς Κυριακὴν εἰς τὸν ἱερόν ναόν τῆς Ὑπαπαντῆς ἐν τῷ ὁπερινῷ κηρύγματί σας ἐθίξατε μεταξὺ ἁλ-
λων καὶ ἡμᾶς τοὺς παλαιοημερολογίτας.

Συγκεκριμένως εἶπατε «τὸ καθαρὸν καὶ ἄδολον γάλα θὰ τὸ εὗρητε ἐδῶ εἰς τὰς Ἐκκλησίας μας, τὰς ὁποίας ἔχει ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις. Ἀποφεύγετε τὸ νοθευμένον γάλα τῶν Εὐαγγελικῶν, τῶν Παλαιοημερολογιτῶν κλπ.» Ἡ φράσις αὕτη ἐφ' ὅσον δὲν ἐγγίζει τὰ ὅρια τῆς ἀγνωσίας ἢ τῆς παρεκτροπῆς, μοιραίως τότε θὰ ἐγγίξῃ τὰ ὅρια τῆς ἐμπαθείας εἰδικῶς καθ' ἡμῶν τῶν Παλαιοημερολογιτῶν. Ὁφείλομεν ὅμως νὰ σᾶς δώσωμεν μίαν ἀπάντησιν, ἐφ' ὅσον ἀπ' ἁμβωνος δημοσίως ὠμιλήσατε καὶ ἐνώπιον πνευνοτάτου ἐκκλησιασματος, δημοσίως θὰ ὠμιλήσωμεν καὶ ἡμεῖς διὰ τοῦ τύπου ὅμως. Ἀμβωνα ἡ-

μεῖς δὲν ἔχομεν σήμερον, διότι σεῖς οἱ κληρικοὶ τῆς δι-
οικούσης ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι προσφέρετε τὸ ἄδολον γά-
λα (!) εἰς τὸν εὐσεβῆ λαόν, μεταχειρίζεσθε πᾶν μέσον
θεμιτὸν καὶ ἀθέμιτον, διὰ νὰ κλεισθῇ τὰ στόματα ἡ-
μῶν. Καὶ ἐσφραγίσαιτε τοὺς ναοὺς μας σφραγίσουσιν ἐπτά.

Νοθευμένον γάλα λοιπὸν προσφέρουν οἱ εὐαγγελικοὶ. Συμφωνοῦμεν καὶ ἡμεῖς. Νοθευμένο ὅμως γάλα—εἶπατε—ὅτι προσφέρουν καὶ οἱ παλαιοημερολογίται. Αὐτὸ ὅ-
μως εἶναι κάτι τὸ ὁποῖον ἐκφεύγει τῶς ὁρίων, τῆς ἀλη-
θείας, καὶ ἐμπίπτει εἰς τὰ ὅρια τοῦ ψεύδους. Καὶ ἐξη-
γούμεθα: Νοθευμένο γάλα εἰς Παλαιοημερολογίται εἶναι
ἐπειδὴ δὲν ἐδέχθησαν τὴν ἡμερολογιακὴν καινοτομίαν,
καὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ περιφρονήσουν ἀποφάσεις πανορ-
θοδόξων Συνόδων, ὡς των ἐν ἔτει 1583, 1587 καὶ 1593
καταδικασασῶν διὰ φρικτῶν ἐπιτιμιῶν τὸ Γρηγοριανὸν
ἡμερολόγιον;

Νοθευμένο γάλα, εἶναι ἐπειδὴ ὑπομένουν καρτερι-
κῶς τὸν διωγμὸν, τὸν ὁποῖον ἤγειρε κατ' αὐτῶν ἡ δι-
οικοῦσα Ἐκκλησία;

Νοθευμένο γάλα, εἶναι ἐπειδὴ δὲν μετέτρεψαν τίπο-
ποτε ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα διδάσκουν ἡ Ἁγία Γραφή καὶ
ἡ Ἱερὰ Παράδοσις;

Ἐκκλησιόσμοθα πῶς ἱεροκλήρυξ δὲν ἀντιλήφθη τὸ λά-
θος εἰς τὸ ὅποιον ὑπέπεσεν, μὲ τὸ νὰ βάλλῃ καθ' ἡμῶν
οὗτος, κλονίζει καὶ αὐτὴν ταύτην τὴν θέσιν του. Καὶ ἐ-
ρωτῶμεν ποῖον ἡμερολόγιον ἠκολουθῆτε πρὸ θουείας
καὶ ἐκείθεν Ἁγίε Ἱεροκλήρυξ; Τὸ παλαιὸν ἢ τὸ νέον;
Ἀσφαλῶς τὸ Παλαιόν. Τότε νοθευμένο γάλα ἦσαστε
καὶ ὑμεῖς καὶ σύμπας ὁ ὁρθόδοξος κλήρος, καὶ ἐπρεπε
νὰ ἔλθῃ ἡ ἐπάρατος ἡμερολογιακὴ μεταρρύθμισις διὰ
νὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ἀλήθειαν; Βλέπετε πόσον ἐφύγατε;
Νομίζομεν ὅτι ἡ θέσις τὴν ὁποίαν ἐδώσατε εἰς ἡμᾶς ἐν
τῷ κηρύγματί σας, ἡ θέσις αὕτη ἀνήκεν εἰς ἄλλους τοὺς
ὁποίους εἶχατε ὑποχρέωσιν καὶ καθήκον νὰ κατονομά-

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ, τανῦν Οἰκουμενικός
Πατριάρχης συλλειτουργῶν μετ' ἁλλοδόξων εἰς κολλέγιον τῆς Ἀμερικῆς

(Φωτογραφία δημοσιευθεῖσα τὸ πρῶτον εἰς τὸ
περιοδικὸν τῆς ΔΧΕΠΑ ἀρχομένου τοῦ 1934

(Ἡ φωτογραφία μᾶς ἀπεστάλη ἀπὸ τὴν ἐγκριτὴν ἐφημερίδα Κωνσταντινουπόλεως «ΧΡΟΝΟΣ»)

σητε. Ἀντιλαμβάνεσθε ποιοὶ εἶναι. Οἱ Μασσῶνοι. Οἱ Μασσῶνοι, οἵτινες ἐλευθέρως δροῦν ἐνταῦθα, πρὸς ἐξάπλωσιν τῶν ἀντιχριστιανικῶν σχεδίων τῶν.

Αὐτοὺς ἐπαναλαμβάνοντες εἶχετε ὑποχρέωσιν νὰ κατονομάσῃτε καὶ νὰ στηλιτεύσῃτε καὶ οὐχὶ ἡμᾶς.

Περισσότερα λοιπὸν προσοχὴ χρειάζεται πότες Ἰωάννη καὶ μεγαλύτερον θάρρος πρὸς ὑπεράσπασιν τῆς λυμαινομένης ὀρθοδοξίας μας. Οὐχὶ δύο μέτρα καὶ δύο σταθμά. (Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς ἱερᾶς κοινότητος Γ.Ο.Χ. Καλαμών)

Ὅταν ὁμιλῇ ὁ ἱεροκέρυξ κ. Ἰωάν. Μακρόπουλος περὶ γνήσιου καὶ νοθευμένου γάλακτος, ἀγνοεῖ προφανῶς μίαν χαρακτηριστικὴν πραγματικότητά. Τὸ γνήσιον γάλα δεν προσφέρεται συνήθως εἰς τὰ γαλακτοπωλεῖα τῶν πόλεων, εἰς ὅποια πολλάκις πολλοὶ ἐδηλητηριάσθησαν, ἀλλ' εἰς τὴν γραφικὴν σιάνην τοῦ βουνοῦ ἀπὸ τὸν ὀρεσεῖβιον ποιμένα, ὅστις ἡμπορεῖ νὰ ὑστερῇ εἰς λεπτότητα τρόπων ἀπὸ τὸν σεργιτῆρον τῶν πόλεων, εἶναι ὅμως περισσότερον εὐκρινές, ἀσφαλέστερον τιμιώτερος καὶ πρὸ παντὸς ἀρμοδιώτερος εἰς τὸ ἔργον αὐτό.

Ποιμένες τῶν ὄρεων, μὲ φλογερὸν ζῆλον, μὲ ἄγρυπνον ἀγωνίαν, μὲ μαχητικὴν διάθεσιν νὰ ἀποκρούσῃν τοὺς λύκους καὶ τὰ τσακάλια, ποὺ ἀπειλοῦν τὴν ποιμνὴν τοῦ Κυρίου, εἶναι ὅλοι οἱ ἀτλοῖκοι τύποι τοῦ λαοῦ μας μὲ τὸν γνήσιον αὐθορμητισμὸν τῶν καὶ τὴν θρησκευτικότητα Οὐδεμίαν πραγματικὴν ἀξίαν προσθέτουν τ' ἐγκόλπια, οἱ τίτλοι, τὰ πτυχία τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν, τὰ Θρησκευτικὰ Σωματαῖα, μὲ τοὺς πομπώδεις τίτλους τῶν πρὸ παντὸς ὅλα αὐτὰ τὰ στοιχεῖα δεν παρέχουν οὐδεμίαν ἐγγύησιν, ὅτι οἱ κάτοχοι τῶν προσφέρουν τὸ ἀγνὸν γάλα.

Ὅρεσεῖβιοι ποιμένες ἦσαν τὰ πορισσότερα ἐγκαλωπίσματα τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἑστεροῦντο τῶν συμβατικῶν τίτλων αἱ πλειάδες τῶν πολυφώτων τῆς Ἐκκλησίας ἀστέρων.

Ἐὰν λοιπὸν ὁ πανοσιολογώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰωάννης Μακρόπουλος στηρίζεται ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν στοιχείων, διὰ νὰ διαβεβαιώσῃ τοὺς ἀκροατὰς του, ὅτι προσφέρει αὐτός, οἱ ὑπὲρ καὶ περὶ αὐτὸν τὸ γνήσιον γάλα, ἃς γνωρίζει, ὅτι ἀπατᾶται. Τὸν διαβεβαιούμεν, ὅτι τὸ γνήσιον γάλα δεν εὐρίσκεται εἰς τὰ καλλιμάρμαρα γαλακτοπωλεῖα τῶν πόλεων, ἀλλ' εἰς τὴν ἀπέριτον σιάνην τῆς ὕψαιθρου, τοῦτέστιν εἰς τὴν γνήσιαν καὶ ἄδολον καρδίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, μέρος τοῦ ὁποῦ εἶναι οἱ Παλαιοημερολογίται.

Ἐὰν πάλιν ἔχη τὴν γνώμην, ὅτι ἡ κρατοῦσα Ἐκκλησία τῆς ὁποίας εἶναι ἑμμελής ὑπάλληλος προσφέρει τὸ γνήσιον γάλα, ἐκ τοῦ θησαυροῦ τῆς εὐσεβείας, τῆς Ἀγίας ἐσωτερικότητος καὶ τοῦ πλούτου τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ πάλιν ἀπατᾶται διότι ἐὰν ὑπῆρχον ὅλα αὐτὰ, τότε πῶς δικαιολογεῖται ἡ τρομυκτικὴ διαρροὴ τῶν μελῶν τῆς πρὸς τὰς ξένας ὀρθόδοξους προπαγάνδας; Πῶς δικαιολογεῖ ὁ ἴδιος τὴν ἀμβλυνσιν τοῦ Ὁρθοδόξου συναισθήματος; εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν συναδέλφων του καὶ τῶν προϊσταμένων του, οἵτινες ἐλαφρὰ τῇ συνειδήσει συμπεροσεύχονται καὶ συλλειτουργοῦν μὲ προτεσιάντας; (Τοῦ χαρίζομεν τὴν εἰς τὴν σελ. 5 τοῦ παρόντος ἀσέθρου φωτογραφίαν διὰ νὰ διαπιστώσῃ καὶ ἴδιος τὴν κατάστασιν). Πῶς ἀνέχεται ὁ εὐσεβέστατος ἱεροκέρυξ τὴν τυραννικὴν συμπεριφορὰν τοῦ προϊσταμένου του Ἐπισκόπου ἔναντι τοῦ γέροντος κλη-

ρικοῦ; Πῶς δὲν ἐξυγίανει τὸν στόμαχον τοῦ προϊσταμένου του, τὸ γνήσιον γάλα τοῦ γαλακτοπωλείου του, ὥστε νὰ τοῦ ἐμπνεύσῃ τὸν σεβασμὸν πρὸς τὴν συνειδήσιν καὶ τὰς πεποιθήσεις τοῦ συνανθρώπου του;

Λυπούμεθα, διὰ τὰς ἀπὸ ἄμβωνος αὐτὰς ἐκτροπὰς. Αὐτὴ αὕτη ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι τὸ γνήσιον γάλα. Ὅστις λοιπὸν ζεῖ τὴν Ὁρθοδοξίαν μὲ ἀκρίβειαν καὶ σεβασμὸν αὐτὸς ἀσφαλῶς κατέχει τὴν στερεὰν τροφήν, χωρὶς τοῦτο νὰ παρίσταται ἀνάγκη νὰ διαφημιζθῇ.

Λυπούμεθα, διότι ὑπάρχουν ἀκόμη κληρικοί, οἱ ὁποῖοι δεν ἀντελήφθησαν, ὅτι ὁ παλαιοημερολογητισμὸς δεν συνιστᾷ κίνδυνον, ἀλλὰ σύμμαχον παρ' ἑνός, διότι εἶναι ἐνσάρκωσις τοῦ συντηρητικοῦ πνεύματος.

Λυπούμεθα, διότι ὑπάρχουν ἱεροκέρυκες, οἱ ὁποῖοι δεν ὁμιλοῦν κατ' ἐμπνευσιν τοῦ Παναγ. Πνεύματος (τοῦ ὁποῦ ὁ καρπὸς εἶναι ἀγάπη, εἰρήνη, μακροθυμία), ἀλλὰ κατ' ἐπιταγὴν τῶν μισθοδοτούντων αὐτοὺς Ἀρχιερέων (τῶν ὁποῦν καρπὸς εἶναι ἡ παχέια γαστήρ, ἡ μισαλλοδοξία καὶ ὁ ἐμταθὴς φανατισμός).

Λυπούμεθα, διότι ἐνῶ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία διέρχεται ὑστάτην κρίσιν καὶ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, οἱ ἄμβωνες τῶν ἱερῶν Ναῶν τῆς πολυστενότητος Πατρὶδος μας μεταβάλλονται εἰς βήματα ἐμπαθῶν ἐπιθέσεων... καὶ εἰς ἀνοήτως διαφημιζόμενα πολυτελῆ γαλακτοπωλεῖα!

Λυπούμεθα καὶ τὴν λύτην αὐτὴν διακηρύσσομεν ἀπὸ τὸ πανελλήνιον.

Τις ὅμως συγκινεῖται ἀπὸ τοιαύτας λύπας;

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

«Νῦν κρίσεις τοῦ κόσμου ἐστὶ»

Ἀρκετὰ ζοφερός ὁ ὀρίζων ἡ κοινωνικὴ ἀτμοσφαῖρα βίβρα καὶ αἱ πρῶται ἀστραπαὶ διασχίζουν μὲ ἀπαισίαν φοικὴν τὸ ζοφερὸν σκότος τῆς ἀνθρωπότητος προαναγγέλουσαι τὴν καταιγίδα.

Τὴν φορὰν αὐτὴν ἡ τραγωδία τᾶς ἀνθρωπότητος δεν ὀρεῖται εἰς αἰτίας δικαιολογούσας ἔστω καὶ κατ' ἐπίφαισιν τὰς προετοιμαζομένας συμφορὰς. Πάντοτε ὁ πόλεμος ὑπῆρξε πληγὴ ἡ πανανθρωπίνῃ ὅμως συνειδήσει εἶχε τὴν δύναμιν νὰ ἐξωραΐζῃ τὴν πληγὴν αὐτὴν καὶ νὰ τὴν θεωρῇ τίτλον τιμῆς, ὅσῳς ὁ πόλεμος εἶχε μίαν σχέσιν μὲ τὰς ἠθικὰς ἀξίας μὲ τὰ ἰδανικά ὅσῳς τοῦλάχιστον ἦτο κατὰ περισσότερον μᾶς ληστρικῆς ἐπιχαρήσεως καὶ τὰ ὅπλα τῶν λαῶν ἠιονίζοντο ἐπὶ τοῦ ἱπποτικῷ μεγαλείου τῆς ψυχῆς τῶν.

Ποίας ὅμως ἱερᾶς σκοπιμότητος προῶριεται νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἡ δολοφονικὴ ἐπίθεσις τῶν Ἀγγλῶν τῶν Γάλλων καὶ τῶν Ἑβραίων ἔναντι τῆς Αἰγύπτου;

Εἰς τὸ μοιραῖον αὐτὸ ἐρώτημα ἡ ἀπάντησις τὴν ὁποῖαν συνθέτουν αἱ οἰμωγαὶ τῶν θυμάτων καὶ οἱ γόοι τῶν τραυματιῶν εἶναι σαφής, κατηγορηματικὴ καὶ φρικαλέα κατὰ τὴν εὐκρινειάν τῆς. Καὶ ἡ ἀπάντησις αὐτὴ λέγει: Ἡ μόνη σκοπιμότης εἶναι ἡ βία ἀρκαγὴ τῆς ἐθνικῆς περιουσίας τῆς Αἰγύ-

πιου! Ἐπανερχονται εἰς τὸ προσκήνιον τῆς ἱστορίας αἱ ληστροικαὶ ἐφοδοὶ τῶν σπηλαιοδιαίων ἀγρίων, οἷνες ἐστερημένοι πάσης ἡθικῆς ἀξίας καὶ παντὸς πολιτιστικοῦ ἰδεώδους ἐξώρουν κατευθυνόμενοι ἀπὸ τὸ ἔνστικτον τῆς αὐτοσυντηρήσεως, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ μία ἐπαισία μορφή τοῦ ἐγωϊσμοῦ.

Αὐτὴν τὴν εἰκόνα παρουσιάζει ἡ κατάστασις συντελεσθεῖσα δὲ τῆς καταστάσεως αὐτῆς οἱ Ἕλληνες, ποὺ ἐθεωροῦντο οἱ ἀριστεῖς τῶν κοινωνικῶν τύπων (νιζέτλεμαν) καὶ οἱ Γάλλοι... σοσιαλισταί, οἱ διακηρύσσοντες τὴν ἀξίαν τῆς ἐλευθερίας καὶ τὰ δικαιώματα τῶν λαῶν.

Καιρὸς ὅμως νὰ ἴδωμεν καὶ τὴν ἄλλην ὄψιν τῶν γεγονότων. Νὰ τὰ ἴδωμεν δηλαδὴ ἀπὸ ἀπόψεως ἐσωτερικῆς οὐσίας, ἀπὸ ἀπόψεως ἐλαιοφύων, ἀπὸ ἀπόψεως τέλους ἐκφραστικότητος. Μὲ ἄλλους λόγους τὰ γεγονότα αὐτὰ τί ἐκφράζουν; τί ἐρμηνεύουν, πῶς ὀφείλομεν νὰ τὰ ἐξηγήσωμεν. Δὲν εἶναι δύσκολον οὔτε ἀπαιτεῖται εἰδικὴ κατάρτισις. Καὶ ὁ πλεόν κοινὸς νοῦς δύναται νὰ πραγματοποιήσῃ αὐτὴν τὴν ἐπιβαλλομένην ἀνατομίαν.

Δὲν εἶναι πολὺς καιρὸς ἂν οἱ λαοὶ κουρασμένοι ἀπὸ τὴν περιπέτειαν τοῦ Β'. παγκοσμίου πολέμου ἠθέλησαν νὰ ἀνιδρῶσιν τὴν ἀνθρωπότητα ἐπὶ νέων βάσεων, διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἁρμογικήν συμβίωσιν τῶν λαῶν. Πρὸς τοῦτο συνεκρότησαν ἕναν ὁργανισμόν τὸν ΟΗΕ, ἐτυφέκισαν μερικὸς τῶν ἀντιπάλους εἰς τὴν Νυρεμβέργην ὡς ἐνόχους δὴθεν τῆς προηγουμένης συμφορᾶς, ἤρχισαν νὰ ὁμιλοῦν περὶ δικαιωμάτων καὶ ἐλευθερίας καὶ ὅλοι ἐφαντάσθημεν, ὅτι ἡ εἰρήνῃ ἐπολιτογραφήθη ὀριστικῶς ἐπὶ τοῦ πλανήτου μας.

Ἄλλ' ἰδοὺ οἱ πρωτεργαταὶ τῆς νέας αὐτῆς ἀνασυνθέσεως τῶν ἀξιῶν, ἔρχονται τώρα νὰ κατακηρύξουν τὰ δημιουργήματά των. Διὰ τοῦ παραδείγματός των δίδουν τὸ σύνθημα τῆς χρεωκοπίας τῶν κηρυγμάτων των καὶ οἱ ἴδιοι ὁμολογοῦν ὅτι ἡ μόνη ἀξία τὴν ὁποῖαν ὑπολογίζουν εἶναι τὸ ὕλικόν συμφέρον.

Διότι μερικὰ κίτρινα νομίσματα διολίσθησαν ἀπὸ τὰ πορτοφόλια των ἔλαβον τὸ ὅπλον μὲ τὴν μανίαν τοῦ παράφρονος, διὰ νὰ συντρίψουν αὐτοὺς ποὺ ἐν ὀνόματι τῶν ἀρχῶν, τὰς ὁποίας οἱ ἴδιοι διεκίχρουν ἄλλοτε, ἠθέλησαν νὰ γίνουν κύριοι τῆς οἰκίας των.

Τί ἀποδεικνύει αὐτό; τὸν τεράστιον μηδενισμόν, τὸν ὁποῖον ἐπεδίωξαν νὰ ἐμφανίσουν ὡς θρίαμβον. Μηδενισμὸς καὶ μόνον μηδενισμὸς χαρακτηρίζει τὴν πορείαν τῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ τὴν ἀτομικὴν συμπεριφορὰν τοῦ ἀφανοῦς ἰδιώτου μέχρι τῶν ἐκρηκτικῶν ἐνεργειῶν τῶν μεγάλων ἐθνῶν. «Τὸ μεγάλο ψάρι τρώει τὸ μικρό» ἀποτελεῖ τὸ μόνιμον κοινωνικὸν δόγμα τῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἱστορικοῦ της βίου. Δὲν κατώρθωσε ἀκόμη ὁ ἀνθρώπος νὰ λυτρωθῇ ἀπὸ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ἰσχυροῦ καὶ νὰ θέσῃ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς συνειδήσεώς του τὰς παράφρονας προτροπὰς πρὸς ὁμαδικὴν αὐτοκτονίαν.

Τὰ γεγονότα τῆς Αἰγύπτου ἀποτελοῦν μίαν χαρακτηριστικὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἡθικῆς αὐτῆς φυματώσεως τῶν λαῶν. Ἡ ἡθικὴ αὐτὴ φυματώσις ἔχει ποικίλας ἐκδηλώσεις καὶ ἀπειρὸς μορφάς. Ἰσχύει

ΑΠΟ ΤΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

Ὁ εὐσεβὴς Ἑλληνικὸς Λαὸς θὰ πρέπη νὰ ἀταπνεύσῃ τὸ ἄρωμα τῆς ὑγινοῦς λογοτεχνίας μας. Ἡ Χριστιανικὴ λογοτεχνία ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὸν πλοῦτον τῶν Ἑλληνικῶν παραδόσεων καὶ τὴν πατροπαράδοτον εὐσέβειαν δὲν τέρει μόνον τὸν ἀναγνώστην πρὸ παντὸς τὸν κατευθύνει, τὸν δὴγεῖ εἰς τοὺς γαληνοὺς λιμένας τῶν ἱδανικῶν. Ἕνας τοιοῦτος βαρδιάκος καὶ Ἄγιος τῆς Χριστ. Λογοτεχνίας μας εἶναι καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης. Αὐτοῦ μερικὰ ἔργα εἰς συνεχείας θὰ παραθέσωμεν ἀπὸ τῶν σελίδων τοῦ περιοδικοῦ μας, ἀρχίζοντες ἀπὸ τὸ διδακτικόν του ἀριστούργημα «Ὁ Κ α λ ὅ γ η ρ ο ς» εἰς τὸ ἐπόμενον.

πάντοτε ἡ βαρυσήμαντος διαπίστωσις τοῦ Σωτῆρος «Νῦν κρίσις τοῦ κόσμου ἐστὶ». Καὶ ἡ διαπίστωσις αὕτη σήμερον ἀποδεικνύεται ὅχι μόνον ἀληθὴς καὶ ἀνεπίδεκτος ἀμφισβήτησεως, ἀλλὰ πρὸ παντὸς διεγερτικὴ. Ὡς κώδων ὑστάτης σωτηρίας θὰ πρέπη νὰ ἀπηχησῇ ἡ διαπίστωσις αὕτη «Νῦν κρίσις τοῦ κόσμου ἐστὶ». Κρίσις ἡθικῶν ἀξιῶν· Κρίσις κοινωνικῶν συστημάτων· Κρίσις ἀνθρωπιστικῇ· Κρίσις, ὀφειλομένη εἰς τὸ τεράστιον καὶ χαῖνον κενόν, ποὺ δημιουργεῖ ἡ ἀμαρτία. Δύναται ποτὲ κανεὶς νὰ ἰδρῶσῃ εἰς τὸ κενόν; Δύναται νὰ ἀνοικοδομήσῃ εἰς τὴν ἄβυσσον;

Πῶς λοιπὸν ἔχετε τὴν ἀξίωσιν νὰ ἐπιζητήσιν συστήματα καὶ ἀξίαι εἰς τὸ κενόν; «Νῦν κρίσις τοῦ κόσμου ἐστὶ».

Δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἔχει ὑψίστην σπουδαιότητα ἡ σύστασις αὕτη τοῦ Σωτῆρος. Ἐὰν ἐξαπατηθῶμεν ἀπὸ τὴν φιλίαν τοῦ κόσμου καὶ ἀγνοήσωμεν τὴν κρίσιν τοῦ κόσμου, μοιραίως θὰ προσθέσωμεν εἰς τὰς συμφορὰς μας τραγικωτέρας τοιαύτας, πρὸ τῶν ὁποίων θὰ ὠχιοῦν ἡ καταστροφὴ τῆς Σμύρνης καὶ τὰ ἐγκλήματα τῶν Σταυροφόρων ἐάν, ἂν ἐναντίας ἡ κρίσις αὕτη τοῦ κόσμου μᾶς συνδέσῃ περισσότερον μὲ τὸν θεμέλιον καὶ στερεὸν λίθον τῶν κατ' ἐξοχὴν ἡθικῶν ἀξιῶν τοῦ Ἰησοῦ ἀσφαλῶς θὰ ἀποφύγωμεν τὰς ἀναποφύκτους συνεπείας τῆς τρομακτικῆς αὐτῆς κρίσεως.

Ἀλλὰ καὶ ὡς ἄτομα ὀφείλομεν νὰ προσέξωμεν τὴν κρίσιν αὐτὴν τοῦ κόσμου. Τίς οἶδε ποίας θυέλλας, ποίας καταιγίδας, ποίας καταστροφάς, ποίους ἐξαφανισμοὺς θὰ συνεπιφέρῃ ἡ κρίσις αὕτη τοῦ κόσμου.

Ἡ φιλία ὅμως μὲ τὸν Χριστὸν ἀσφαλῶς θὰ μᾶς διαφυλάξῃ ἀπὸ τὰς συνεπείας τῆς ὑλιστικῆς μέθης τοῦ κόσμου, ἀπὸ τὴν ἀποκορύφωσιν τῆς χυδαίας ἀποκτηνώσεως τοῦ «λαμπροῦ ἀνθρώπου»!! τοῦ 20ου αἰῶνος «Νῦν κρίσις τοῦ κόσμου ἐστὶ» καὶ μακάριοι ὅσοι ἐπιζητήσουν καταφύγιον πλησίον τοῦ Θεοῦ, διότι «καὶ ἐν τῷ μετατίθεσθαι ὄρη εἰς καρδίας θαλασσῶν οὐ φοβηθήσονται κακὰ» οἱ τοιοῦτοι.

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

ΑΠΟ ΤΩΝ ΚΙΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ

Παράρτημα Ἀγ. Πνεύματος Σερρών. Διακρίνονται : Ἀρχιμ. Γαβριήλ Σταματελάτος, Ἱερ. Σπ. Ἑρμογένους, ὁ Πρόεδρος Ἀθων. Γιοζαντζής, Γραμμ. Θεοχάρης Σπίντιος Ταμίας Χρήστος Παπακυριάκος.

ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΕΛΕΙΠΕ

Μετ' ὀλίγον κυκλοφορεῖ εἰδικὸν περιοδικὸν διὰ τὴν παιδικὴν καὶ ἐφηβικὴν ἡλικίαν.

Τὸ περιοδικὸν αὐτὸ φιλοδοξεῖ νὰ καταστή πολύτιμος φίλος τῶν νέων καὶ στοργικὸς συμπαράστατης εἰς τὴν ζωὴν των.

Ὅλοι καὶ ὅλαι περιμένετε μὲ ἀγωνίαν τὴν ἐκδοσὶν του.

Τὸ ὄνομά του;

Ἦσχι πλετωνισμοὶ

Εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 21/1-11-56 φύλλον τοῦ Ἑκκλησιαστικοῦ Περιοδικοῦ «Ἑκκλησία» δημοσιεύεται σχόλιον ὑπὸ τὸν τίτλον «Νὰ ἐξαλειφθῇ τὸ στῆγμα». Εἰς αὐτὸ μίαν χαρακτηριστικῶς ἐξεικονίζεται ἡ ἀθλία κατάστασις τῶν ἡθικῶν ἐκείνων ναυαγίων, ἀτινα ὑπὸ τὸ σκότος τῆς νυκτὸς διαγκωνίζονται νὰ εὗρουν τὸν πελάτην τῆς ἀθεμίτου προσφορᾶς των. Καὶ σιγνῶτατα ὄβριζον, χυδαίολογοῦν, συμπλέκονται καὶ κατεξευτελίζουν τὰ πάντα, παρὰ τὰ ρεῖθρα τῶν πεζοδρομίων». Καὶ προτείνει τὸ πλατωνικώτατον. «Νὰ ἐξευρεθῇ τρόπος προστασίας τῶν ἀμοιβῶν καὶ θλιβερῶν αὐτῶν πλασματικῶν».

Μόνον εἰς ὅμως διαδέχεται τὰ ἡθικὰ καὶ ὅλικά νεφάλα διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν προστασίαν τῶν παραστρατημένων αὐτῶν γυναικῶν. Καὶ αὐτὸς δ' εἰς εἶναι ἡ Ἑκκλησία. Αἰατὶ λοιπὸν φιλολογεῖ ὁ σχολιαστὴς τοῦ ἐπισήμου ὁργάνου τῆς; Ἡ Ἑκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν καὶ τὴν δυνατότητα διὰ μίαν τοιαύτην ἀποστολήν. Ἐὰν μεταφρασθῶν αἱ παχνλαὶ ἀρχιερατικαὶ ἀμοιβαὶ εἰς οἰκονομικὰ μέσα καὶ μεταβληθῇ τὸ τετριμμένον ἀπ' ἀμβωνος κήρυγμα εἰς ζῶσαν σταυροφόρον, ἀσφαλῶς θὰ σωθῶσιν τὰ ἄσωτα αὐτὰ παιδιὰ τοῦ Χριστοῦ.

Ἀντὶ στεφάνου

Αἱ συνειρήναι τῆς ἀειμνήσιον προέδρου γεροντίσης Κουβελᾶ κατέθεσαν ἀντὶ στεφάνου εἰς τὸ ταμεῖον τῆς «Ἐκκλησίας» ἰδρχ. 500.

Εἰδοποιήσεις

Ἐπαναλαμβάνομεν, δεῖ ἐκτυπῶνται οἱ ἡμεροδείκνται τοίχου καὶ τὰ ἐγκόλπια ἡμερολόγια 1957. Ἡ ὕλη ἐκλεκτὴ καὶ πρωτότυπος.

Ποδὸς ἀποφυγὴν παθητικοῦ θὰ ἐκτυπωθῶν ἐπὶ τῇ βάσει παραγγελιῶν.

Εἰδοποιούμεν λοιπὸν τὰ παραρτήματα νὰ παραγγείλῳσιν συγκεκριμένον ἀριθμὸν. Οἱ ἡμεροδείκνται θὰ διατεθῶσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παραγγελιῶν καὶ κατὰ προτεραιότητα.

Ἐν τοῦ γραφείου

Κολύτιμος συμπαράστασις

Τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν εὗρίσκετο τὸ Περιοδικὸν μας εἰς τὸ πιεστήριον, ἐλάβομεν τὸ ἔγκριτον Περιοδικὸν «Τρεῖς Ἱεράρχαι», 1-11-56, τὸ ὁποῖον εἰς κύριον ἀρθρον του καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀνοιχτὴ Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Μοναριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Κον Κον Δωρόθεον» ἐκθέτει τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπαναφορᾶς εἰς τὸν Ἑκκλησι. βίον τοῦ Παλαίου ἡμερολογίου. Τὸ ἀρθρον ἀδιάβλητον ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιχειρηματολογίας θὰ τὸ ἀναδημιεύσωμεν αὐτοῦσιον εἰς τὸ ἐπόμενον. Διὰ τοῦ παρόντος συγχάρομεν θερμοτάτα τὴν γερὰν Διευθυντὴν κ. Π. Βαρνυμπότην καὶ συνιστῶμεν θερμῶς εἰς ἀπαντας τοὺς «Τρεῖς Ἱεράρχας».

Ἐκ τοῦ ἑγκλήματος ἀπήχησις

Ἀπὸ τὸ Σφενδάμι Κατερίνης μᾶς ἀπέστειλαν τὴν κατωτέρω θερμὴν ἐπιστολήν, διὰ τῆς ὁποίας ἀποδεικνύεται ἡ πανελληνίως ἀπήχησις ἐκ τοῦ ἐγκλήματος τῶν Καλαμῶν.

Κύριε Διευθυντά,

Ἐμνησύντες τὰ χριστιανικὰ αἰσθήματα τῶν κατοίκων τῆς κοινότητός μας ἀνεξαρτήτως τῶν χριστιανικῶν δοξασιῶν διὰ τὸν ἀποσχηματισμὸν τοῦ Ἱεροῦς Νικολάου Σμυρλή, καταδικάζομεν τὴν πράξιν τοῦ Μητρο. Χρυσόστομου Δασκαλάκη, ὡς ἀντεχριστιανικὴν, βάρβαρον καὶ ὡς ἔργον τῆς μαρσαωνίας. Ἀπαλλάσσομεν δὲ τὰ ἄλλα μέλη.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΜΑΣ

Εἰς τὸν «Ὁρθόδοξον Παρατηρητὴν» ὄργανον τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμ.κ. Καλλιστοῦ Γεωργίου τοποθετοῦ ἐδημοσιεύθη ἐκτεταμένον καὶ περισπούδαστον κύριον ἄρθρον. Ὁ ἀρθρογράφος ἀσχολούμενος μὲ τὴν μέχρι σήμερον πολιτείαν καὶ τακτικὴν τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος ὡς αὕτη ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. τῆς ΠΘΕΟΚ καὶ τοῦ προέδρου τῆς, διαπιστώνει τὴν χλίσραν καὶ ἐσφαλμένην γραμμὴν καὶ μέγα μέρος τῆς εὐθύνης καταλογίζει εἰς τοὺς ἐισηγητάς τῆς.

Τὸ ἀρθρον εἶχεν μεγίστην ἀπήχησιν καὶ ἐκφράζει τὰ ἁγωνιώδη ἐρωτηματικὰ χιλιάδων Χριστιανῶν οἱ ὁποῖοι ἐρωτοῦν. Ποῦ βαδίζομεν; τί κάνομεν;

ΝΕΟΝ ΤΗΛΕΦΩΝΩΝ

Ὁ νέος ἀριθμὸς τοῦ τηλεφώνου τῶν Γραφείων εἶναι 24968.

Υπεύθυνος ὕλης Παναγιώτης Ι. Βρεττάκος

Νίκης 33—Ἀθῆναι

Τυπογραφείου Γεώργιος Σερμπίνης

Θεμιστοκλέους 33